Sabhashi
സഭാഷി

ഇന്ത്യയിലെ ഒരു പ്രമുഖ മാനേജ്മെന്റ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിൽ, അടുത്ത 10 മുതൽ 15 വർഷത്തേക്ക് ഒരു പദ്ധതി തയ്യാറാക്കുന്നതിനായി കാഴ്ചപ്പാട് ആസൂത്രണത്തിന്റെ ഒരു പ്രവർത്തനം ഏറ്റെടുക്കുകയായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം ടീ ക്ലബ്ബിൽ, ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ അക്കാദമിക് പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ഉത്തേജനം നൽകുന്നതിനുള്ള ദൌത്യം എങ്ങനെ കൈകാര്യം ചെയ്യാമെന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള തങ്ങളുടെ അനുഭവങ്ങളും കാഴ്ചപ്പാടുകളും പങ്കിടാൻ അവിടെ ഇരിക്കുന്ന മുതിർന്ന സഹപ്രവർത്തകരോട് ചില യുവ അന്വേഷണാത്മക ഫാക്കൽറ്റി അംഗങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെട്ടു. മുതിർന്ന സഹപ്രവർത്തകരിൽ ഒരാളായ പ്രൊഫ. ചിദംബരം താഴെപ്പറയുന്ന കഥ വിവരിച്ചു.

"ഏകദേശം 20 വർഷം മുമ്പ്, ഒരു ദേശീയ തലത്തിലുള്ള സ്ഥാപനം എങ്ങനെ നിർമ്മിക്കപ്പെടുന്നുവെന്ന് കാണാൻ ഞാൻ ഈ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിൽ ചേർന്നു. മറ്റുള്ളവരെപ്പോലെ ഇതിനകം സ്ഥാപിതമായ ഇന്ത്യയിലെ ഒരു പ്രമുഖ മാനേജ്മെന്റ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിലാണ് ഞാൻ പഠിച്ചത്. ഒരു കരിയർ എന്ന നിലയിലും ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ ഭാവിയിലും അക്കാദമിക് താൽപ്പര്യത്തെക്കുറിച്ച് എനിക്ക് ഉറപ്പില്ലാത്തതിനാൽ, ഞാൻ ഇവിടെ ഡെപ്യൂട്ടേഷനിൽ വന്നു. ഇവിടെ വന്നപ്പോൾ, ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന് വ്യവസായത്തിൽ നമുക്കുള്ള എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളും ഉണ്ടെന്ന് ഞാൻ നിരീക്ഷിച്ചു: മാർക്കറ്റിംഗ് (പ്ലെയ്സ്മെന്റ്) ഫിനാൻസ് (ഫണ്ട് നേടുകയും ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുക) ഹ്യൂമൻ റിസോഴ്സ് മാനേജ്മെന്റ് (ഫാക്കൽറ്റിയും സ്റ്റാഫും) പ്രവർത്തനങ്ങൾ (പിജിപിയും മറ്റ് പ്രോഗ്രാമുകളും നടത്തുക) പ്രോജക്ട് മാനേജ്മെന്റ് തുടങ്ങിയവ. വ്യവസായത്തിലെന്നപോലെ സമ്മർദ്ദത്തിലാകാതെ നിങ്ങൾക്ക് ഒന്നോ അതിലധികമോ കാര്യങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടാം. രണ്ട് വർഷത്തിന് ശേഷം സ്ഥിരമായ ഒരു സ്ഥാനത്തിന് ഞാൻ സമ്മതം നൽകി.

"പിജിപിയുടെ ആദ്യ ബാച്ചിലേക്ക് ഞാൻ മൂന്ന് വ്യത്യസ്ത വിഷയങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു: ബിസിനസ് പോളിസി (ഇപ്പോൾ സ്ട്രാറ്റജിക് മാനേജ്മെന്റ് എന്ന് വിളിക്കുന്നു) മാനേജ്മെന്റ് കൺട്രോൾ സിസ്റ്റം (സാധാരണയായി മറ്റിടങ്ങളിൽ ഫിനാൻസ് മേഖലയിലാണ് ഇത് പഠിപ്പിക്കുന്നത്) കൂടാതെ മാനേജ്മെന്റ് ഓഫ് ചേഞ്ച് ആൻഡ് ക്രിയേറ്റിവിറ്റി (സാധാരണയായി ബിഹേവിയറൽ സയൻസ് മേഖലയിലാണ് ഇത് പഠിപ്പിക്കുന്നത്). പ്ലെയ്സ്മെന്റ് ഉത്തരവാദിത്തവും എനിക്ക് നൽകി. ഞങ്ങളുടെ ഡയറക്ടർ ഇടയ്ക്കിടെ ഞങ്ങളെ കാണാറുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം, ഞാൻ എന്തെങ്കിലും ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ നേരിടുന്നുണ്ടോ എന്ന് അദ്ദേഹം എന്നോട് ചോദിച്ചു. ഞാൻ എന്റെ പ്രശ്നം പ്രകടിപ്പിച്ചു, "ഞാൻ

പഠിപ്പിക്കുന്നത് ചെയ്യാൻ കഴിയുമെന്ന് എനിക്ക് ബോധ്യമില്ലെങ്കിൽ, എനിക്ക് പഠിപ്പിക്കാൻ പ്രയാസമാണ്", ഡോ. ചിദംബരം പറഞ്ഞു.

ഡയറക്ടർ പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ട് തലയാട്ടി.

തന്റെ ആദ്യ കോഴ്സിനായി കേസ് മെറ്റീരിയൽ വികസിപ്പിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തോട് ആവശ്യപ്പെടാൻ ഫാക്കൽറ്റി കൌൺസിൽ തീരുമാനിച്ചു. ലക്നൌവിൽ അധികം കമ്പനികൾ ഇല്ലാത്തതിനാൽ, സ്കൂട്ടേഴ്സ് ഇന്ത്യ ലിമിറ്റഡിൽ മൂന്ന് ഭാഗങ്ങളുള്ള ഒരു കേസ് സ്റ്റഡി അദ്ദേഹം വികസിപ്പിച്ചെടുത്തു, മാനേജ്മെന്റിലെ ഡോക്ടറൽ കോഴ്സിൽ പഠിപ്പിച്ചതെല്ലാം കേസ് സാഹചര്യം വിശദീകരിക്കുന്നില്ലെന്ന് കണ്ട് അദ്ദേഹം ഞെട്ടിപ്പോയി. "എല്ലാ പ്രവർത്തന മേഖലകളിലും ഒരു കമ്പനിയെ എങ്ങനെ തെറ്റായി കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ കഴിയും, എന്നിട്ടും 16 വർഷത്തോളം നഷ്ടം വരുത്തി (ചെലവുകൾ വഹിക്കാൻ കഴിയാതെ) നിലനിൽക്കാൻ കഴിയും?" അയാൾക്ക് കൗതുകം തോന്നി.

ശമ്പളത്തിന് പോലും ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് കേന്ദ്ര സർക്കാരിനെ ആശ്രയിക്കുകയായിരുന്നു. "രണ്ടാം വർഷമായപ്പോഴേക്കും, ഞങ്ങളും അതേ വഴിയാണോ പോകുന്നതെന്ന് ഞാൻ ഭയപ്പെട്ടു", അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

"പ്രശ്നത്തെ എങ്ങനെ മറികടക്കാമെന്ന് എനിക്കറിയില്ലായിരുന്നു, പക്ഷേ എന്തെങ്കിലും വഴിയുണ്ടെന്ന് എനിക്ക് ബോധ്യമായി. ഞാൻ പഠിപ്പിക്കുന്ന വിഷയങ്ങൾക്ക് ഒരു പരിഹാരവും നൽകാൻ കഴിയില്ലേ? "ഫാക്കൽറ്റി കൌൺസിൽ മീറ്റിംഗിൽ ചായയ്ക്കായി കാത്തുനിൽക്കുമ്പോൾ ഒരു ഫാക്കൽറ്റി അംഗത്തിന്റെ മുൻകൂർ നിർദ്ദേശത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി രൂപീകരിച്ച 'ഭാവി നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കായുള്ള സമിതി' അംഗമെന്ന നിലയിൽ ആകസ്മികമായി ഞാൻ 'ഭാവിയെ രൂപപ്പെടുത്തുക' എന്ന പേരിൽ ഒരു റിപ്പോർട്ട് വികസിപ്പിച്ചെടുത്തു. 'ഞങ്ങൾ എന്താണ് ആകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്' എന്നതിനെക്കുറിച്ച് 12 പേജുകളും 'അത് എങ്ങനെ ആകണം' എന്നതിനെക്കുറിച്ച് 72 പേജുകളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന 84 പേജുള്ള റിപ്പോർട്ടായിരുന്നു അത്. 'കാഴ്ചപ്പാടുകൾ ഒന്നോ രണ്ടോ പേജുകളിൽ കൂടുതൽ ദൈർഘ്യമുള്ളതായിരിക്കരുത്' എന്ന് ചില വിദഗ്ധ അംഗങ്ങൾ കരുതിയതിനാൽ 'വളരെ വലുത്' ആയതിനാൽ അംഗങ്ങൾക്ക് ഇത് വായിക്കാൻ യോഗ്യമല്ലെന്ന് തോന്നി. ബിസിനസ് പോളിസിയുടെ ഗൌരവമുള്ള വിദ്യാർത്ഥിയായാണ് ഞാൻ റിപ്പോർട്ട് തയ്യാറാക്കിയതെങ്കിലും കാര്യങ്ങൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ നിർദ്ദിഷ്ട രീതിയിൽ നടക്കുമോ എന്ന് എനിക്ക് ഉറപ്പില്ലായിരുന്നു ", അദ്ദേഹം കൂട്ടിച്ചേർത്തു. "രണ്ടാം വർഷാവസാനത്തോടെ ഞാൻ അപ്പോളോ ഹോസ്പിറ്റൽ എന്റർപ്രൈസ് ലിമിറ്റഡിൽ ഒരു കേസ് എഴുതാൻ തുടങ്ങി. വിവരശേഖരണത്തിൽ നിന്ന് മടങ്ങിയെത്തിയപ്പോൾ, ആശ്രിതത്വം

കുറയ്ക്കാനും ഖജനാവിലെ ചോർച്ച കുറയ്ക്കാനും നാം വളരണമെന്ന് എനിക്ക് കൂടുതൽ ബോധ്യപ്പെട്ടു. അപ്പോളോയ്ക്ക് എല്ലാം സ്വയം ചെയ്യാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ, എന്തുകൊണ്ട് നമുക്ക് കഴിയില്ല? എല്ലാത്തിനുമുപരി, ആശയപരമായ വെല്ലുവിളികൾ ഒന്നുതന്നെയാണ്. 1988 ജൂലൈ 30ന് മന്ത്രാലയത്തിൽ നിന്ന് ചെക്ക് ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള കാലതാമസം കാരണം ഞങ്ങളുടെ ശമ്പളം അക്കൌണ്ടിൽ ക്രെഡിറ്റ് ചെയ്തിട്ടില്ലെന്ന് കണ്ടെത്തിയപ്പോൾ, ഒരുപക്ഷേ സമയം തീർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്ന് എനിക്ക് തോന്നി ", ഡോ. ചിദംബരം പറഞ്ഞു. ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് അതിന്റെ ശൈശവാവസ്ഥയിലായിരുന്നു, ഏകദേശം നാല് വയസ്സ്. വളരെ കുറച്ച് ഫാക്കൽറ്റി അംഗങ്ങളും വായ്പയെടുത്തതോ വാടകയ്ക്കെടുത്തതോ ആയ അടിസ്ഥാന സൌകര്യങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. അടിസ്ഥാന സൌകര്യങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിന് സർക്കാർ ഫണ്ട് വളരെ മന്ദഗതിയിലായിരുന്നു. അധ്യാപകരുടെ അസന്തുലിതാവസ്ഥ കാരണം, ചിലരിൽ അമിത ജോലിഭാരവും മറ്റു ചിലരിൽ വളരെ കുറവും ഉണ്ടായിരുന്നു, അതിനാൽ പിന്നീടുള്ളവർക്ക് തർക്കത്തിൽ ഏർപ്പെടാനും സമയമുണ്ടായിരുന്നു.

1989 ഓഗസ്റ്റിൽ ഒരു പുതിയ ഡയറക്ടർ ചേർന്നു. 'എന്തുകൊണ്ടാണ് ഈ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന് അതിന്റെ പിജിപി ഉപഭോഗം 30 ൽ നിന്ന് 100 ആയി വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ കഴിയാത്തത്?' എന്നതുപോലുള്ള എന്റെ പരുഷമായ വാക്കുകളോടുള്ള അവരുടെ സഹിഷ്ണുതയെ ഞാൻ അഭിനന്ദിക്കുന്നു. സത്യസന്ധമായി പറഞ്ഞാൽ, ഒരു ഫാക്കൽറ്റി അംഗം ആവർത്തിച്ച് അത്തരം ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ച് എന്നെ ഉപദ്രവിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും അവർ അത് സഹിച്ചു. എന്നിരുന്നാലും, 1991 ജനുവരി അവസാനത്തോടെ ഒരു ദിവസം, അവരുടെ ക്ഷമ തെറ്റി, ഒരു ഫാക്കൽറ്റി കൌൺസിൽ മീറ്റിംഗിൽ അവർ എന്നെ അടുത്ത പിജിപി ചെയർമാനായി നിയമിക്കാൻ പോകുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞു, കാരണം എന്നെ നിശബ്ദനാക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് അവർ കരുതി ", ഡോ. ചിദംബരം പറഞ്ഞു. അടുത്ത കുറച്ച് ദിവസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ, ഒരു പുതിയ പിജിപി ചെയർമാനെ നിയമിക്കുന്നതിനുള്ള ഓഫീസ് ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിച്ചു, അത് സാധാരണയായി ഏപ്രിൽ പകുതിയോടെ ചെയ്യാറുണ്ടായിരുന്നു. 1991 ജൂലൈ ഒന്നിന് പി. ജി. പിയുടെ അഞ്ചാം ബാച്ചിൽ സാധാരണ 30 വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് പകരം 105 വിദ്യാർത്ഥികളുണ്ടായിരുന്നു.

ഹോസ്റ്റലുകൾ, ഡൈനിംഗ് സൌകര്യങ്ങൾ, കമ്പ്യൂട്ടർ സെന്റർ, ഫാക്കൽറ്റികളെ ക്രമീകരിക്കൽ തുടങ്ങി നിരവധി കാര്യങ്ങൾ നാല് മാസത്തിനുള്ളിൽ ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്- ക്ലാസ് മുറികൾ പുനഃക്രമീകരിക്കുക (വർദ്ധിച്ച ബാച്ച് വലുപ്പത്തിന് അനുസൃതമായി ചെറിയ പ്രത്യേക കസേരകൾ രൂപകൽപ്പന ചെയ്തിട്ടുണ്ട്). എന്നാൽ ഒടുവിൽ എല്ലാം താറുമാറായിരിക്കുന്നു. 25 ദിവസത്തിനുള്ളിൽ 120 സീറ്റുകളുള്ള ഒരു ക്ലാസ്റൂം നിർമ്മിക്കുന്നത് ഒരു

ആജീവനാന്ത അനുഭവമായിരുന്നു. ബാച്ച് വലുപ്പം വർദ്ധിച്ചിട്ടും വേനൽക്കാലവും തൊഴിൽ നിയമനങ്ങളും നന്നായി നടന്നു.

മറ്റു പലതും സംഭവിച്ചു. പിജിപി ഫീസ് യുക്തിസഹമാക്കി, ചെലവ് നികത്തുന്നതിനും ബാച്ച് വലുപ്പം 180 ആയി ഉയരുമ്പോൾ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന് മന്ത്രാലയത്തിൽ നിന്ന് ആവർത്തിച്ചുള്ള ഗ്രാന്റ് ആവശ്യമില്ലെന്ന് ഉറപ്പാക്കുന്നതിനും 5000 രൂപയിൽ നിന്ന് 10,650 രൂപയായി ഉയർത്തി. ചെലവുകൾ കുറച്ചു. നിർദ്ദിഷ്ട വായനാപുസ്തകങ്ങൾ കുറച്ചില്ല, മറിച്ച് രണ്ട് വർഷത്തിനുള്ളിൽ ചെലവ് നികത്തുന്നതിനായി മടക്കിനൽകാവുന്ന അടിസ്ഥാനത്തിൽ നൽകി. പിജിപി ഹോസ്റ്റൽ ചെലവ് പ്രതിമാസം 800 രൂപയിൽ നിന്ന് 300 രൂപയായി കുറയ്ക്കുകയും യഥാർത്ഥ നിരക്ക് അനുസരിച്ച് പ്രതിമാസം 150 രൂപയ്ക്ക് പകരം ഈടാക്കുകയും ചെയ്തു. മന്ത്രാലയ ഗ്രാന്റുകളിലൂടെ ധനസഹായം നൽകുന്നതിനുപകരം ബിരുദദാന ചെലവുകൾക്കായി ഒരു ബിരുദദാന ഫീസ് ഏർപ്പെടുത്തി. കമ്പനികളുമായി കൂടിയാലോചിച്ചാണ് (ശേഷി വിപുലീകരണത്തിനായി വിഭവങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിന്) പ്ലേസ്മെന്റ് ഫീസ് അവതരിപ്പിച്ചത്, അത് മറ്റ് സ്ഥാപനങ്ങളും പിന്നീട് അവതരിപ്പിച്ചു.

രക്ഷിതാക്കൾക്കും കമ്പനികൾക്കും പുറമെ മറ്റ് പങ്കാളികളുടെ സംഭാവനയും വർദ്ധിപ്പിച്ചു. ഓരോ ഫാക്കൽറ്റി അംഗവും ഓരോ വർഷവും കുറഞ്ഞത് രണ്ടോ മൂന്നോ കോഴ്സുകളെങ്കിലും പഠിപ്പിക്കണമെന്ന് ഫാക്കൽറ്റി കൌൺസിൽ സ്വമേധയാ തീരുമാനിച്ചു, ഇത് മറ്റ് ഐഐഎമ്മുകളിൽ ഒരു സമ്പ്രദായമായി മാറി. ജീവനക്കാരുടെ ചെലവ് നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനായി പിജിപി സേവനത്തിൽ മൂന്നിരട്ടി വർദ്ധനവുണ്ടായിട്ടും ജീവനക്കാരുടെ വർദ്ധനവ് ഉണ്ടായില്ല. ഷെഡ്യൂളിംഗ് യുക്തിസഹമാക്കുന്നതിനും പിജിപി വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് മതിയായ ഒഴിവു സമയം നൽകുന്നതിനുമായി അഞ്ച് ദിവസത്തെ ക്ലാസുകളിൽ നിന്ന് പിജിപിയിൽ ആറ് ദിവസത്തെ ക്ലാസുകൾ അവതരിപ്പിച്ചു. പുതിയ ഫാക്കൽറ്റി അംഗങ്ങൾ ചേർന്നു, അവരിൽ ചിലർ പിന്നീട് തിളങ്ങുന്ന താരങ്ങളായി.

ബാച്ച് വലുപ്പം വർദ്ധിപ്പിച്ചപ്പോൾ, രജിസ്ട്രേഷൻ സമയത്ത് ലൈബ്രറിയും തിരിച്ചറിയൽ കാർഡുകളും സംഭവസ്ഥലത്ത് തന്നെ നൽകി, ഇത് ആഴ്ചകൾ എടുക്കുമായിരുന്ന ഒന്നാണ്. രജിസ്ട്രേഷൻ പ്രക്രിയ വേഗത്തിലാക്കാൻ രജിസ്ട്രേഷൻ ഫോം 16 പേജുകളിൽ നിന്ന് നാല് പേജുകളായി കുറച്ചു. അടുത്ത ബാച്ചിൽ നിന്ന് പിജിപി മാനുവലുകൾ അവതരിപ്പിച്ചു. ഫോർമാറ്റ് ചെയ്ത സ്വീകാര്യത ഫോമുകൾ അവതരിപ്പിക്കുകയും കാത്തിരിപ്പ് പട്ടികയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള സ്വീകാര്യതയും അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. കൊഴിഞ്ഞുപോക്കുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ശേഷിയുടെ അപര്യാപ്തമായ ഉപയോഗത്തിന്റെ പ്രശ്നം പരിഹരിക്കുന്നതിന് സ്വീകാര്യത ഫീസ് 100

രൂപയിൽ നിന്ന് 500 രൂപയായി ഉയർത്തി. പേരുകളുള്ള സൈക്ലോസ്റ്റൈൽ ചെയ്ത അക്ഷരങ്ങൾക്ക് പകരം ഇഷ്ടാനുസൃതമായ പ്രവേശന ഓഫറുകൾ ആദ്യമായി അയച്ചു.

അപ്രതീക്ഷിതമായി പലതും സംഭവിച്ചു. കോഴ്സ് മെറ്റീരിയലിനായി, ലോഡ് പരിപാലിക്കുന്നതിനും ചെലവ് കുറയ്ക്കുന്നതിനും സിറോക്സിംഗ് അവതരിപ്പിച്ചു. പിജിപി ഓഫീസിലും പിന്നീട് മറ്റ് ഓഫീസുകളിലും കമ്പ്യൂട്ടറുകൾ അവതരിപ്പിച്ചു. അധിക ഡാറ്റാ എൻട്രി ഓപ്പറേറ്റർമാർ ഉണ്ടാകുന്നതിനുപകരം, ടൈപ്പിംഗിന് പകരം കമ്പ്യൂട്ടർ അധിഷ്ഠിത ജോലിയിലേക്ക് മാറാൻ സെക്രട്ടേറിയൽ ജീവനക്കാർക്ക് പ്രോത്സാഹനം വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. അടുത്ത വർഷം ഫാക്കൽറ്റി അംഗങ്ങൾക്കും പേഴ്സണൽ കമ്പ്യൂട്ടറുകൾ ലഭിച്ചു. ബാച്ച് പാസായപ്പോൾ മിക്ക സ്റ്റാഫ് അംഗങ്ങൾക്കും സ്ഥാനക്കയറ്റമോ പ്രത്യേക ഇൻക്രിമെന്റോ ലഭിച്ചു. ജോലിഭാരം മെച്ചപ്പെട്ടതോടെ, ഫാക്കൽറ്റികൾക്കിടയിലെ കലഹവും കുറഞ്ഞു.

വർദ്ധിച്ച ബാച്ച് വലുപ്പത്തിൽ സന്തുഷ്ടരായ മന്ത്രാലയം കാമ്പസ് നിർമ്മാണം പൂർത്തിയാക്കാൻ ഗണ്യമായ ഫണ്ട് അനുവദിക്കുകയും ഏഴാം ബാച്ചിൽ നിന്ന് 120 വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ബാച്ച് വലുപ്പത്തിനായി ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന് പുതുതായി നിർമ്മിച്ച കാമ്പസിലേക്ക് മാറുകയും ചെയ്തു. ഇതെല്ലാം വളരെ സംതൃപ്തികരമായിരുന്നു, എന്നിരുന്നാലും ഒരു ദിവസം 18-20 മണിക്കൂർ ജോലി ചെയ്യുന്നത് മെറ്റബോളിക് സിസ്റ്റത്തെ ഗുരുതരമായി ബാധിക്കുകയും ആദ്യ വർഷാവസാനം അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ തകർക്കുകയും ചെയ്തു.

ഒരു ദിവസം, അൽപ്പം അസ്വസ്ഥനായ സംവിധായകൻ ഡോ. ചിദംബരത്തെ വിളിച്ച് പറഞ്ഞു, "നിങ്ങൾ എനിക്ക് പ്രശ്നങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുകയാണ്. ഉപഭോഗം വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറഞ്ഞില്ലേ? ഞങ്ങളുടെ പ്ലെയ്സ്മെന്റ് ശരിയാണെന്ന് പറയുന്ന എജി ഓഫീസ് ഓഡിറ്റർമാർക്ക് (അഞ്ച് വർഷത്തെ സമഗ്ര ഓഡിറ്റ് നടത്തുന്ന) ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ ഉത്തരം നൽകുന്നു. അഞ്ചാം വർഷത്തിൽ ഞങ്ങൾ ഉപഭോഗം 30 ൽ നിന്ന് 100 ലേക്ക് വിജയകരമായി വർദ്ധിപ്പിച്ചു, എന്തുകൊണ്ടാണ് ഞങ്ങൾ ഇത് നേരത്തെ ചെയ്യാത്തതെന്ന് ചോദിക്കുന്നു ".

തന്റെ കഠിനാധ്വാനം ആരും വിലമതിക്കാത്തതിൽ ഡോ. ചിദംബരവും അസ്വസ്ഥനായിരുന്നു. എന്നാൽ, കഴിഞ്ഞ 15 വർഷത്തിനിടെ മറ്റ് പ്രമുഖ സ്ഥാപനങ്ങൾ ഒരു സീറ്റ് പോലും ചേർക്കാത്തത് എന്തുകൊണ്ടാണെന്നും, ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് എന്തുകൊണ്ട് ഇത് നേരത്തെ ചെയ്തില്ലെന്നും, ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന് എപ്പോൾ അടുത്ത കുതിപ്പ് നടത്താൻ കഴിയുമെന്നും അദ്ദേഹം ചിന്തിച്ചു.